

umuligt for dem at handle i Kjøbstæderne. Men nu vil jeg spørge, er Faren virkelig saa stor paa det Omraade? Man pleier gjerne fra den anden Side — og det maa vi Vægfolk have særlig Respekt for — at nævne de Sagkyndige og sige, at de ikke udtale sig saaledes. Det er Noget, vi maa vide at tage Hensyn til, det er fuldstændig berettiget. Men naar nu de Sagkyndige selv ere uenige, hvad skulle vi Andre saa sige? Naar vi se af Motiverne til det foreliggende Lovforslag, at saadanne bekendte Videnskabsmænd som Hansen, Hornemann, Fenger og Salomon siger, at der kun gives tre Sygdomme hos Kreaturerne, Milzbrand, Trikiner og Zinter, der have viist sig at gjøre Kjødet absolut skadeligt for Sundheden, saa tror jeg, at en saadan Regel virkelig maa have Betydning for Vægfolk. Jeg tror ikke, at der paa dette Omraade kan være Tale om, at der i den Grad gaar Forfalskninger i Svang, som med Hensyn til Kolonialvarer, eller hvad derunder hører. Jeg er altsaa meget glad ved, at Lovforslaget i Landstthinget er undergaaet de Forandringer med Hensyn til § 5, som det er undergaaet. Der er kun een Ting, som det forekommer mig, at vi nok kunde tage med, fordi det har viist sig ogsaa efter de Oplysninger, der ere fremkomne fra Videnskabsmænd til Arbejderkommissionen, at der gaar særlige Forfalskninger i Svang paa dette Omraade, og det er Pølsefabrikationen. Det kunde godt være saaledes, at de, der drive Pølsefabrikationen, maatte staa under en særlig Kontrol, fordi Forfalskningerne paa dette Omraade virkelig gaa i Svang i en saadan Grad, at det maaste grændses til det Utaalelige. — Det forekommer mig for Resten, at det ærede Medlem, som sidst talte, først var saa moderat i sine Udtalelser, at jeg tænkte: Her vil Du kunne følges med det ærede Medlem, men til Slutningen udtalte han, at han med Hensyn til Kjød kunde have ønsket at beholde de Bestemmelser, der bleve forelagte i Landstthinget. Det kan jeg ikke gaa med til, fordi jeg tror, at det vilde have til Følge, at det Nedsatte vilde blive Tilfælde af, hvad der var Hovedtanken hos dem, som have foranlediget Lovforslaget, nemlig at hjælpe Smaafolk. Naar vi faae dette skarpere Liffyn lige overfor Slagtingen, vil det have til Følge, at Kjødet vil stige i Pris, og det falder saa Smaafolk til Byrde. Jeg skal gjøre et Par Bemærkninger til et Par ærede Medlemmer, som have udtalt sig. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Vajer) aabnede Debatten igaar, og jeg maa sige til det ærede Medlem, at det gamle Ordssprog virkelig er sandt, at mange Veie lunde føre til Rom. Det ærede Medlem kom til det Resultat, at han vilde være med til støtte dette Forslag af den Grund, at det hjalp til Dyrenes Beskjttelse. Jeg opfattede i det Mindste det ærede Medlem saaledes, og flere Medlemmer, der sidde i hans Nærhed, opfattede ham paa samme Maade. Det ærede Medlem

vilde af den Grund støtte strænge Bestemmelser med Hensyn til Slagteriet. Jeg kan imidlertid ikke indse, at det, at vi fik de skarpe Bestemmelser om Slagtehusene, vilde gjøre, at Dyrene kom hastigere af med Livet og pintes mindre. Thi naar der kun kunde slagtes i disse Slagtehus, vilde de, der skulde lære Slagteriet, Slagterdrengene, blot komme til at gjøre deres første Prøve i Slagtehus, saaledes som de nu gjøre det udenfor disse. Jeg kan desuden forsikre det ærede Medlem om, at vi paa Landet, som maa slagte til Husets Brug, og derfor undertiden maa agere Slagtere, gjøre Alt, hvad vi kunne, for at undgaa at gjøre Dyrene mere Fortrød end haardt nødvendigt. De ⁹/₁₀ af os ere jo for saa vidt Slagtere, som vi slagte til Husets Brug, og vi gjøre, som sagt, ikke Dyrene mere Fortrød end haardt nødvendigt, saa at jeg tror, at det ærede Medlem godt kan faae Dyrene beskyttede i dette Forhold, saa meget som han kunde ønske, uden at han derfor behøver at have Slagtehus. Jeg kan ikke se, at Slagtehusene i nogen Maade vilde hjælpe ham videre frem paa den Veie, som han vil gaa; men mange Veie føre jo til Rom, og kan det ærede Medlem gaa med ad denne Veie for at faae Dyrene beskyttede, saa kan det jo ogsaa være en Grund dertil. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) rettede et Slags Spørgsmaal angaaende Arbejderkommissionens Forhold til denne Sag og sagde, at han jo maatte antage, at Mørtallet i Arbejderkommissionen stod paa det Standpunkt, at de vilde have Slagtehus. Det er paa ingen Maade Tilfældet for mit Vedkommende. Jeg maa sige her, som jeg sagde da der var Tale om de sociale Forhold, at jeg paa ingen mulig Maade vil tiltræde flere Ting, som staa i Arbejderkommissionens Betænkning, og jeg har i Kommissionen sat mig ind at indsette det at tilraade Slagtehus, idet jeg tror, at det vil staa Smaafolk, uden i Grunden at gjøre den Gavn, som man mener, da jeg ikke tror, at der ives saa forfærdelige Bedragerier paa dette Omraade som paa mange andre. Det forbaufede mig noget, at det ærede Medlem udtalte, at han ogsaa halvoeis var stemt for Slagtehus. Jeg vil dog afvente hans nærmere Forklaring heraf; thi efter hans Udtalelse, at han kunde have ønsket, at et Endringsforslag, som var stillet i Landstthinget om en § 13, var blevet stemt ind, kan jeg ikke forstaa, hvorledes han kan være med til Slagtehus. Jeg for mit Vedkommende tror, at det vil blive nødvendigt netop at tage den Endring, som blev stillet af tre ærede Medlemmer i Landstthinget, op igjen og faae den sat ind i Lovforslaget. Ganske vist udtalte den ærede Justitsminister i Landstthinget, at han ansaa det Tilfælde, som passerede i Nyborg, og som viste, at der kunde indføres Slagtehus, naar blot Kommunerne vedtog det i deres Sundhedsvedtægt, for at være ulovligt, dersom Vedtæg-